

Na een aantal omzwervingen heeft Fanfare Eendracht Nieuwenhagerheide eindelijk haar eigen stek gevonden. De Lichtenberg-kerk ondergaat een complete metamorfose tot Cultuurhuis Landgraaf.

TEKST: MAUD DELAHAYE FOTO'S: SANNE LINSSEN/BURO DE MUNCK

NIEUW CULTUURHUIS

De sterren van de hemel

Fanfare Eendracht Nieuwenhagerheide speelt met Gé Reinders het legendarische "Blaosmuziek". Gé zingt: "Gaef mich eine blaosbas veur 'n sjtevig fundament. Gaef mich sjuve en die saxe veur de moere van dees muziektent. 't Vergulde kaopere daak waert door de bugels en trómpette gemaak." Nu bouwt de fanfare haar eigen muziektent. Waar eerst de zware tonen van het orgel en de luide stemmen van het kerkkoor klonken, klinken straks de zachte en warme klanken van "de Eendracht".

Een kerk als repetitie- en concertruimte. Niet een voor de hand liggende keuze. Wel een bijzondere. 'Het wordt fantastisch', vertellen voorzitter Serge Vreuls en secretaris Pierre Claessens trots boven de ontwerptekeningen van de kerk.

AMBITIEUS ÉN GEZELLIG 'We hebben een grote, gezonde vereniging', vertellen de

twee, 'met een flink aantal jonge leden. Daar zijn we erg blij mee. Op muzikaal gebied zijn we ambitieus, maar we hechten ook zeer veel waarde aan gezelligheid binnen de vereniging. Onze nieuwe verenigingsruimte moet ons dan ook de ruimte bieden om goed te kunnen repeteren en concerten te kunnen geven, maar moet ook de mogelijkheid hebben om na afloop van repetities en optredens gezellig na te praten met een drankje. De huidige locatie wordt verkocht, dus we moesten op zoek naar iets anders.'

AKOESTISCHE HEMEL 'Tal van opties hebben we bekeken: een bibliotheek, een tennisal en zelfs een discotheek kwam voorbij. Totdat één van onze leden ons wees op deze kerk. Onze eerste reactie: enige scepsis. Een kerk? Toch gaven we het een kans en een brainstorm volgde. Schetsen en begrotingen werden gemaakt. Ja, flinke aanpassingen waren nodig, maar het was toch nog niet zo'n slecht idee. We besloten het afscheidsconcert van onze dirigent

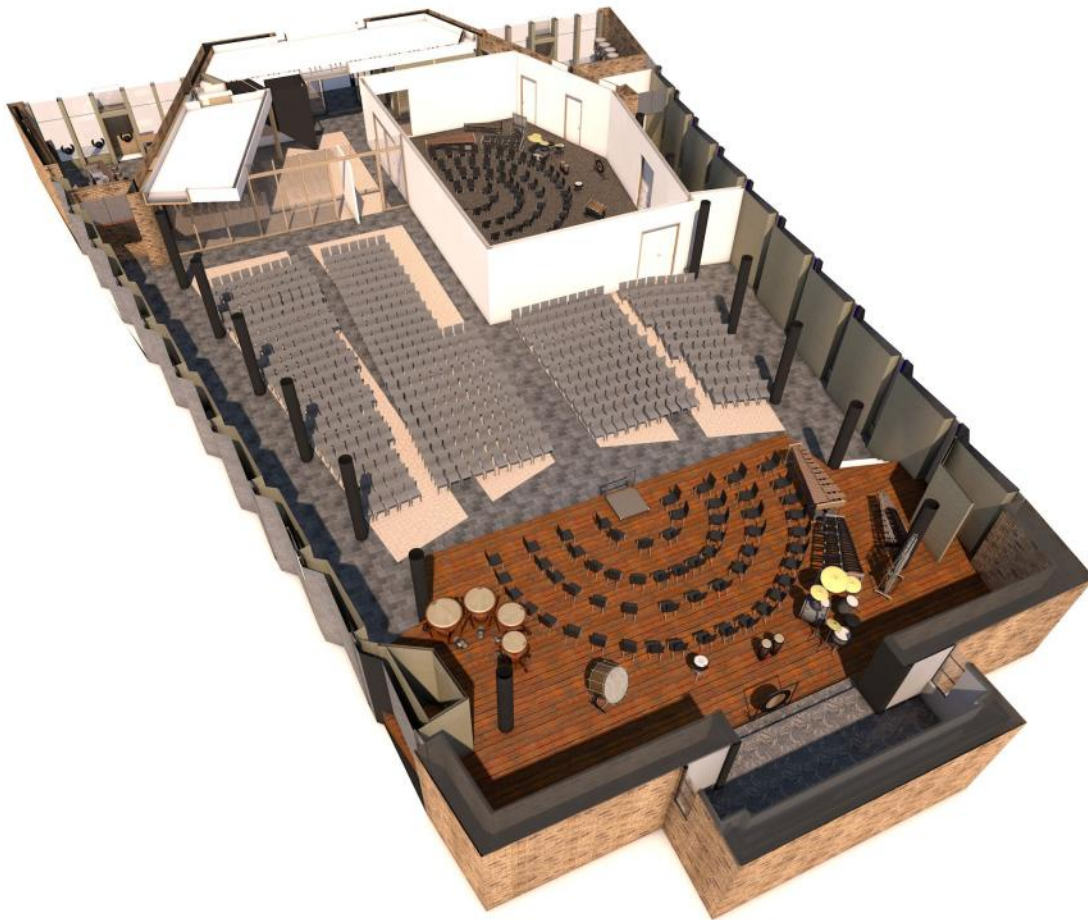

Hardy Mertens in de kerk te organiseren, bij wijze van ultieme test. En wat bleek? Een fenomenaal goede akoestiek! Dit gaf de doorslag bij onze leden; we zouden onze plannen doorzetten. Zelfs Gé Reinders, aanwezig bij het concert, gaf ons zijn zegen. Zelden had hij zo'n goede akoestiek ervaren.'

CULTUUR IN DE REGIO 'Uiteraard is de kerk voor ons alleen veel te groot. Andere verenigingen uit Parkstad zouden hier ook gebruik van moeten maken en van kunnen genieten. Hoe fantastisch zou het zijn als er straks een "Cultuurhuis" staat, dat ruimte biedt aan zang, dans, toneel en muziek? Waar meerdere verenigingen de sterren van de hemel spelen? Bovendien maakt samenwerking je sterker. Ook met het oog op de toekomst van onze regio. Verenigingen moeten elkaar opzoeken. We legden het idee voor aan collega muziekvereniging Fluit- en Tamboer Corps St. Paulus en die deden maar wát graag mee.'

GOED PLAN! 'Een plan als dit vraagt een forse investering. Natuurlijk nemen we een groot deel voor onze eigen rekening, maar hadden daarnaast nog financiële steun nodig. Het Bisdom verkocht de kerk tegen een "schappelijke prijs" en vroeg als tegenprestatie iets terug te doen voor de gemeenschap. Dat was hoe dan ook al de essentie in onze plannen. Ook stapten we naar de Provincie, gemeente Landgraaf en IBA Parkstad; herbestemming van o.a. leegstaande kerken is bij deze organisaties een speerpunt. We mochten rekenen op een bijdrage van de Provincie, gemeente Landgraaf en ook van IBA kregen we groen licht! De voorwaarden die IBA stelde was samenwerking met een architect en een duurzame ontwikkeling van het gebouw. We gingen in gesprek met Lars Dreesen van Dreesen Willemse Architecten en Bjorn de Munck van Buro de Munck. Beide architecten vonden het zo'n mooi project dat ze graag wilden samenwerken.'

V.l.n.r.: Serge Vreuls, Jeanette Vreuls-Quaedvlieg (jeugdcommissie), Sandra van der Meulen-Claessens (bestuurslid PR) en Pierre Claessens in de kerk.

SLIMME INDELING ‘De heren hebben ons enorm verrast! Met hun ontwerp halen we het maximale uit het gebouw. Er komt een ruime geluiddichte en akoestisch perfecte repetitieruimte, een concertzaal voor 450 gasten, een podium voor 150 musici en nog een tweetal ruimten waar kleinere groepen kunnen repeteren of vergaderen; een zee van ruimte ten opzichte van ons eigen “ontwerp”.’

VAN KERKBANK TOT PODIUM ‘Kijken we naar het duurzaamheidsaspect, dan dragen een goede isolatie en zonnepanelen bij aan het verantwoord energieverbruik en hergebruiken we bestaande materialen. Tal van professionals hebben we in huis; van elektricien tot schilder en van timmerman tot parketteur. Elk lid dat kan bijdragen, werkt mee. Samen met de leden van St. Paulus wordt er elke avond en elk weekend keihard gewerkt. Met elke stap in de verbouwing groeit het enthousiasme. Voor subsidiën en sponsoren waren die betrokkenheid en

inzet een teken dat we van dit project een succes zouden maken.’

LICHT UIT, SPOT AAN ‘Over enthousiasme gesproken, dat viel ons ook ten deel bij Rabobank Parkstad Limburg. We mogen rekenen op een mooie bijdrage; hiermee kunnen we investeren in goede verlichting in de zaal en op het podium. De bank laat hiermee zien écht midden in de gemeenschap te staan en begrijpt wat er speelt in onze regio.’

HET BRUIST ‘Inmiddels hebben zich ook al een paar “mede-bewoners” aangediend: een aantal zangkoren, een hobbyvereniging en natuurlijk de twee muziekkorpsen. We kijken uit naar de dag dat de deuren open gaan. Vanaf deze plek kunnen we onze ambities waarmaken en bezoekers laten genieten van zang, dans, toneel en muziek. Onze droom is een bruisend Cultuurhuis.’

Het ontwerp van Lars Dreesen en Bjorn de Munck van het nieuwe Cultuurhuis.